

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200348
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200348.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: BUKOCEL, a.s., IČO: 36 445 461, Hencovská 2073, Hencovce, právne zastúpený: JUDr. Slavomír Kučmáš, advokát, Plynárenská 1, Michalovce, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar integrovaného povoľovania a kontroly, Karloveská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9650-3787/27/2013/Bur/4492000113 zo dňa 08. februára 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/16/2013-60 zo dňa 05. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/16/2013-60 zo dňa 05. decembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 9650-3787/27/2013/Bur/4492000113 zo dňa 08. februára 2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo sumy zaplatenej titulom súdnych poplatkov v sume 70 € a z trov právneho zastúpenia v sume 165,56 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Slavomíra Kučmáša, advokáta, Michalovce, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9650-3787/27/2013/Bur/4492000113 zo dňa 08.02.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice č. 4492501812/8418-2989/Mil zo dňa 31.10.2012. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta za nedodržanie legislatívneho ustanovenia zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej

prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 245/2003 Z.z.“) zisteného kontrolou vykonanou dňa 17.05.2012 v prevádzke Výroba buničiny, Hencovce podľa § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z. vo výške 3.400 € za to, že vykonával činnosti v prevádzke v rozpore s integrovaným povolením vydaným IŽP Košice, pretože porušil podmienku č. 2.8.3. Výroba bieleho lúhu tým, že prevádzkovateľ po odstávke rotačnej pece, ku ktorej došlo dňa 13.04.2012 prestal používať kaustifikačný kal z kaustifikácie ako vstupnú surovinu do rotačnej pece z dôvodu jej rekonštrukcie. Predmetná pokuta bola uložená ďalej za to, že žalobca porušil podmienku č. D.10 časť II integrovaného povolenia tým, že vzniknutý odpad odovzdal subjektu neoprávnenému nakladať s predmetným druhom odpadu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu. Okamihom odovzdania odpadu inému subjektu v súlade s § 5 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 223/2001 Z.z.“) došlo k nakladaniu s odpadmi, keďže prevádzkovateľ v priebehu kontroly nepreukázal, že je to certifikovaný výrobok alebo registrované hnojivo podľa osobitných právnych predpisov. Týmto konaním žalobca porušil § 20 ods. 2 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z., podľa ktorého je prevádzkovateľ povinný udržiavať prevádzku v súlade s podmienkami určenými v integrovanom povolení.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že konanie žalobcu možno považovať za porušenie podmienok integrovaného povolenia tak, ako to konštatujú oba správne orgány. K porušeniu podmienky 2.8.3. Výroba bieleho lúhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného povolenia došlo tým, že dňa 13.04.2012 prestal používať kaustifikačný kal z kaustifikácie ako vstupnú surovinu do rotačnej pece, z dôvodu jej rekonštrukcie. Z toho dôvodu s ním nakladal v rozpore s uvedenou podmienkou integrovaného povolenia. Žalobca porušil podmienku D.10. časť II. integrovaného povolenia tým, že v období od 13.04.2012 do 14.05.2012 odovzdal kaustifikačný kal ako odpad podľa Katalógu odpadov osobe neoprávnenej nakladať s predmetným druhom odpadu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu odpadového hospodárstva bez uzatvorenej písomnej zmluvy, pretože ho odovzdal - daroval spoločnosti Agrofyť, s.r.o. v množstve cca 500 ton na základe ústnej dohody za účelom zaväpnenia pôdy na určených pozemkoch. V období od 13.04.2012 do 14.05.2012 sa zbavoval kaustifikačného kalu ako odpadu v súlade s § 2 zákona č. 223/2001 Z.z. tým, že ho odovzdal inému subjektu - spoločnosti Agrofyť, s.r.o. Okamihom odovzdania inému subjektu v súlade s § 5 zákona č. 223/2001 Z.z. došlo k nakladaniu s odpadmi, keďže prevádzkovateľ v priebehu kontroly nepreukázal, že to nie je odpad, že je to certifikovaný výrobok alebo registrované hnojivo podľa osobitných právnych predpisov. Správne orgány tak podľa názoru súdu prvého stupňa postupovali správne, ak za uvedené porušenia podmienok integrovaného povolenia vyrubili žalobcovi pokutu za správny delikt, ktorého sa žalobca dopustil svojím konaním a nerešpektovaním podmienok integrovaného povolenia.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že konaním žalobcu došlo k nakladaniu s kaustifikačným kalom v rozpore s podmienkou 2.8.3. Výroba bieleho lúhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného povolenia. V integrovanom povolení je napísané, že pri odstávke alebo poruche rotačnej pece sa proces riadi technologickým reglementom. Aj žalovaný uviedol, že hoci v pôvodnom technologickom reglemente bolo napísané, že v prípade odstávky rotačnej pece sa kaustifikačný kal z procesu kaustifikácie bude dávať na skládku odpadu, v aktuálnom technologickom reglemente č. 3 platnom od 01.04.2010 už nie je uvedené, ako bude nakladané s kaustifikačným kalom v prípade odstávky, resp. pri akejkoľvek prerušenej činnosti rotačnej pece. Navyše, Inšpektorát životného prostredia v Košiciach rozhodnutím č. 5287-19508/2011/Wit, Haj/570470105/ZS zo dňa 06.07.2011 vyslovil súhlas s odstavením rotačnej pece vápna, a teda v konečnom dôsledku s tým, že kaustifikačný kal sa na dobu odstavenia nebude používať ako vstupná surovina. Podmienky v integrovanom povolení stanovoval Inšpektorát životného prostredia a zaoberal sa v nich všetkými variantmi a prípadnými obmedzeniami. Integrované povolenie však nezakazuje ani neobmedzuje nakladanie s neškodnou surovinou, ktorá je určená na ďalšie použitie. Taktiež explicitne nestanovuje podmienky nakladania s neškodnými surovinami v prípade prerušenia prevádzky, a teda žalobca má za to, že k porušeniu podmienky 2.8.3.

Výroba bieleho lúhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného povolenia nedošlo, keďže táto podmienka nestanovuje nakladanie s kaustifikačným kalom v prípade odstávky.

K porušeniu podmienky č. D.10 časť II. integrovaného povolenia žalobca uviedol, že písomnou objednávkou si u spoločnosti AGROFYT, s.r.o. objednal dočasné uloženie kaustifikačného vápna na obdobie 2 až 4 mesiace, t.j. až do nábehu rotačnej pece vápna, kde sa tento kaustifikačný kal následne použil vo výrobnom procese žalobcu. Odovzdávanie kaustifikačného kalu na zneškodnenie spoločnosti Ekologické služby, s.r.o. bolo uskutočnené z dôvodu, že v súlade s rozhodnutím Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave č. R/329/2012 zo dňa 15.05.2012 bol žalobcovi uložený zákaz vyvážať kaustifikačný kal na poľnohospodársku pôdu. Žalobca toto rozhodnutie v plnom rozsahu rešpektoval a z tohto dôvodu odovzdával kaustifikačný kal na zneškodnenie spoločnosti Ekologické služby, s.r.o. Žalobca v predmetnom čase nemal kaustifikačný kal zaradený ako odpad č. 03 03 09 - kal z vápennej usadeniny v zmysle vyhlášky č. 284/2001 Z.z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 284/2001 Z.z.“). V zmysle Odborného stanoviska Poľnohospodárskeho znaleckého ústavu Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre zo dňa 05.06.2012, ako aj Odborného posudku vypracovaného dňa 11.07.2012 spoločnosťou EL spol. s r.o., kaustifikačný kal ako vedľajší produkt kaustifikácie nie je odpad a nie je nutné s ním nakladať podľa platnej legislatívy pre odpadové hospodárstvo. Zároveň v zmysle predmetného odborného stanoviska zo dňa 05.06.2012 žalobca poukázal na skutočnosť, že kal zloženia, ktoré je analyticky spracované nezávislou organizáciou EL spol. s r.o. nevykazuje dôvodné obavy z kontaminácie životného prostredia (okolia provizórneho uskladnenia) toxickými prvkami ani ich vodorozpuštným podielom. Fyzikálne vlastnosti kalu nepredstavujú obavu ani z ďalšieho ekotoxického vplyvu na ekosystém.

Podľa žalobcu si správny orgán nesplnil svoju zákonnú procesnú povinnosť, najmä že neprihliadal na skutočnosť, že v zmysle uvedených odborných stanovísk kaustifikačný kal ako vedľajší produkt kaustifikácie nie je odpad, a to bez toho, aby sa opieral o rozhodnutie vecne a miestne príslušného orgánu štátnej správy o tom, že kaustifikačný kal je odpad. Žalovaný sám v odôvodnení uviedol, že jedine tento orgán je oprávnený posúdiť, či vec je alebo nie je odpad. V súčasnosti je kaustifikačný kal Ústredným kontrolným a skúšobným ústavom poľnohospodárskym certifikovaný a zaregistrovaný ako hnojivo.

V súvislosti so zákonom č. 223/2001 Z.z. žalobca uviedol, že v danom prípade nešlo o odovzdanie predmetného kalu na skládke, ale len o prípad dočasného uloženia kaustifikačného kalu (ktorý nie je odpadom) na podklade písomnej objednávky. Namietal, že ani súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal s námietkami žalobcu, ale svoje závery oprel výlučne o tvrdenia žalovaného. Prvostupňový súd neprihliadol na tú skutočnosť, že žalobca počas konania predložil dôkaz o tom, že kaustifikačný kal nie je odpad.

V zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) sa podľa žalobcu žalovaný správny orgán nevysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, najmä námietky týkajúcej sa skutočnosti, že kaustifikačný kal ako vedľajší produkt kaustifikácie nie je odpad. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/1/2009-99, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5Sžo/201/2010, v ktorom krajský súd v súlade s § 59 ods. 1 Správneho poriadku konštatoval povinnosť žalovaného správneho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu. V zmysle materiálnej pravdy bol správny orgán povinný zistiť všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie a mal povinnosť prihliadať na všetky okolnosti prípadu.

III.

Žalovaný v podanom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. K porušeniu podmienky č. 2.8.3. Výroba bieleho lúhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného

povolenia uviedol, že predmetný kal mal žalobca povolené skladovať v zásobnej nádrži umiestnenej vo vnútri objektu s požadovaným zabezpečením ochrany životného prostredia tak, ako je to uvedené v tabuľke č. 15 Prevádzkové nádrže. Žalobca nemal v integrovanom povolení explicitne uvedené, ako má nakladať s kaustifikačným kalom z kaustifikácie, ktorý je vstupnou surovinou pre rotačnú pec v prípade havárie alebo odstávky rotačnej pece a to preto, lebo to nezahrnul a neuviedol v žiadosti o integrované povolenie. Nie je povinnosťou povoľujúceho orgánu, v tomto prípade Inšpektorátu, aby vyhodnocoval, resp. kontroloval, či sú v technologickom reglemente pokryté všetky prechodové stavy, nielen nakladanie s kaustifikačným kalom. Práve túto povinnosť má každý prevádzkovateľ, teda aj žalobca, aby technologický reglement mal spracovaný tak, aby na jeho základe mohol vykonávať činnosť v prevádzke za akýchkoľvek zmenených podmienok v prevádzke. Aj keď v aktuálnom technologickom reglemente č. 3 platnom od 01.04.2010 nebolo uvedené iné náhradné nakladanie s kaustifikačným kalom pri odstávke rotačnej pece, neznamená to, že žalobca s ním mohol nakladať svojvoľne - vyviezol a uskladnil ho na mieste, ktoré nebolo na to určené, t.j. na pôdu poľnohospodárskeho subjektu v Nižnom Hrabovci. Aj keď Inšpektorát vyslovil súhlas s odstavením rotačnej pece, nedal tým žalobcovi súhlas na svojvoľné nakladanie s kaustifikačným kalom. Žalobca nemôže svojvoľne vykonávať činnosť v prevádzke v rozpore s podmienkami určenými v integrovanom povolení. Ak žalobca mal pri odstavení problém s uskladnením kaustifikačného kalu ako vstupnej suroviny, mal požiadať Inšpektorát o schválenie nakladania s kaustifikačným kalom tak, aby nedošlo k porušeniu právnych predpisov a k poškodeniu životného prostredia a nie konať svojvoľne.

K porušeniu podmienky D.10 časť II. integrovaného povolenia uviedol, že v zmysle tejto podmienky je prevádzkovateľ povinný odovzdávať odpady len osobám oprávneným nakladať s predmetnými druhmi odpadov podľa všeobecne záväzného právneho predpisu odpadového hospodárstva na základe uzatvorených písomných zmlúv. K poukazovaniu žalobcu na to, že v danom čase nemal predmetný kal zaradený ako odpad podľa Katalógu odpadov, ho nezbavuje zodpovednosti za to, aby nakladal s kaustifikačným kalom zákonným spôsobom. Ani podľa predloženého odborného stanoviska zo dňa 05.06.2012 a posudku spoločnosti EL spol. s r.o. žalobca nepreukázal, či tento kal je alebo nie je odpad. Práve naopak v zmysle odborného posudku č. 07/2012 spoločnosti EKOLAB, s.r.o., ktorý si dala vypracovať obec Nižný Hrabovec na posúdenie, či kaustifikačný kal, ktorý vyvážal žalobca počas odstávky rotačnej pece na pozemky v obci Nižný Hrabovec je alebo nie je odpad vyplýva, že vzhľadom na rekonštrukciu rotačnej pece sa žalobca zbavoval kaustifikačného kalu a tým podľa § 2 zákona č. 223/2001 Z.z. je kaustifikačný kal odpadom. Z analýzy pôdy bez kalu, pod kalom a vyvezeného kaustifikačného kalu, ktorú vypracoval Výskumný ústav pôdoznalectva a ochrany pôdy vyplýva, že pôda, na ktorú bol kaustifikačný kal opakovane alikovaný má alkalické pH, takže jeho použitie za účelom záväpnenia pôdy, ako na to poukazuje žalobca nebolo vhodné, nakoľko zvyšovanie pH alkalických pôd v reáli nemá zmysel a v konečnom dôsledku spôsobuje znižovanie úrodnosti. Krajský úrad životného prostredia bol v zmysle § 70 písm. c/ zákona č. 223/2001 Z.z. orgánom štátnej správy vecne a miestne príslušným na posúdenie či vec je alebo nie je odpad. Takéto rozhodnutie nebolo správnym orgánom oboch stupňov doložené.

Žalobca kaustifikačný kal najprv daroval, potom darovanie preklasifikoval na dočasné uloženie a v konečnom dôsledku kaustifikačný kal uložil na skládku spoločnosti Ekologické služby, s.r.o. až na základe kontroly dodávky vápennej hmoty na poľnohospodárskom podniku AGROFYT, s.r.o. dodanej žalobcom, vykonanej dňa 11.05.2012 na podnet obecného úradu Nižný Hrabovec a následných rozhodnutí R/328/2012 a R 329/2012 Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho, podľa ktorých tento kaustifikačný kal v tom čase a na tom mieste nemal vlastnosti hnojiva, nebol registrovaný ako výrobok na účely vápnenia a ani nebol inak povolený, preto sa nemohol použiť na vápnenie pôdy, ako uvádza žalobca. Tým malo byť potvrdené, že kaustifikačný kal je odpad. Dočasné uloženie kaustifikačného kalu na poľnohospodárskej pôde bolo v rozpore s podmienkami určenými v integrovanom povolení, čiže došlo k porušeniu podmienky D.10 časť II. integrovaného povolenia. Poukazovanie žalobcu na to, že fyzikálne vlastnosti kalu nepredstavujú predmetnú obavu ani z ďalšieho ekotoxického vplyvu na ekosystém je podľa žalovaného zavádzajúce, nakoľko vplyvom poveternostných podmienok na voľne uložený kaustifikačný kal v období od 13.04.2012 do 14.05.2012 s veľkou pravdepodobnosťou dochádzalo k vysušovaniu jeho povrchu a tým pádom aj k plošným

emisiám prachových častíc, ktoré sa líšia veľkosťou a chemickým zložením a sú pôsobením vetra rozptyľované v ovzduší. Takto sa do ovzdušia dostalo nedefinované množstvo prachových častíc, medziiným aj PM10 a PM2,5, ktoré majú negatívny vplyv na ľudské zdravie. Je preto potrebné prijať opatrenia, ktoré môžu prispieť k zlepšeniu kvality ovzdušia.

Žalované orgány oboch stupňov spoľahlivo zistili stav veci a vysporiadali sa so všetkými námietkami žalobcu. Podľa žalovaného bolo jednoznačne preukázané, že žalobca vykonával činnosť v prevádzke v rozpore s podmienkami určenými v integrovanom povolení. Podstatou nebolo, či kaustifikačný kal bol alebo nebol odpadom, ale preukázanie, že žalobca svojím konaním porušil podmienky integrovaného povolenia. Pri stanovení výšky pokuty správny orgán vychádzal zo závažnosti porušenia povinnosti, doby trvania a počtu porušení povinností. Do úvahy tiež zobral fakt, že žalobca prestal vyvážať kal na poľnohospodársku pôdu a odovzdal ho spoločnosti Ekologické služby, s.r.o., osobe oprávnenej nakladať s predmetným druhom odpadu a tiež že predmetný kal na základe odborného posudku nevykazuje dôvodné obavy kontaminácie poľnohospodárskej pôdy.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, súčasťou ktorého je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne v rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné.

Dňa 17.05.2012 bola v prevádzke žalobcu vykonaná kontrola podmienok integrovaného povolenia za kontrolované obdobie od 06.07.2011 do 17.05.2012, ktorou bolo zistené porušenie ustanovenia § 20 ods. 2 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z., a to udržiavať prevádzku v súlade s podmienkami určenými v povolení. Žalobca porušil podmienku č. 2.8.3. Výroba bieleho ľuhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného povolenia tým, že prevádzkovateľ po odstávke rotačnej pece, ku ktorej došlo dňa 13.04.2012 prestal používať kaustifikačný kal z kaustifikácie ako vstupnú surovinu do rotačnej pece z dôvodu jej rekonštrukcie. Žalobca svojím konaním porušil tiež podmienku č. D.10 časť II. integrovaného povolenia tým, že prevádzkovateľ v období od 13.04.2012 do 14.05.2012 odovzdal kaustifikačný kal - odpad zaradený podľa Katalógu odpadov pod katalógovým č. 03 03 09 - kal z vápennej usadeniny, kategória O - ostatný odpad osobe neoprávnenej nakladať s predmetným druhom odpadu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu odpadového hospodárstva bez uzatvorenej písomnej zmluvy, keďže ho odovzdával - daroval spoločnosti AGROFYT, s.r.o. v množstve 500 ton na základe ústnej zmluvy za účelom záväpnenia pôdy na určených pozemkoch. Prevádzkovateľ v období od 13.04.2012 do 14.05.2012 sa zbavoval kaustifikačného kalu ako odpadu v súlade s § 2 zákona č. 223/2001 Z.z. tým, že ho odovzdal inému subjektu - spoločnosti AGROFYT, s.r.o. Okamihom odovzdania inému subjektu v súlade s § 5 zákona č. 223/2001 Z.z. došlo k nakladaniu s odpadmi, keďže prevádzkovateľ v priebehu kontroly nepreukázal, že to je certifikovaný výrobok alebo registrované hnojivo podľa osobitných právnych predpisov.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorými žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o uložení pokuty žalobcovi za porušenie právnych povinností v zmysle ustanovení zákona č. 245/2003 Z.z. postupom podľa ustanovení Správneho poriadku.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z. odpadom je hnutelná vec, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť.

Podľa § 20 ods. 2 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z. prevádzkovateľ je v rámci vnútornej kontroly prevádzky povinný udržiavať prevádzku v súlade s podmienkami určenými v povolení.

Podľa § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 245/2003 Z.z. orgán štátneho dozoru uloží prevádzkovateľovi pokutu do 331.939,18 €, ak vykonáva činnosť v prevádzke bez povolenia alebo v rozpore s ním.

V zmysle integrovaného povolenia č. 5131-16268/2007/Haj/570470306 zo dňa 25.05.20007 vydaného na základe žiadosti žalobcu je v tabuľke č. 15 Prevádzkové nádrže (porušenie podmienky 2.8.3 Výroba bieleho ľuhu) uvedené, že kaustifikačný kal, ako nebezpečnú látku, má žalobca povolenie skladovať v zásobnej nádrži umiestnenej vo vnútri objektu. V predmetnom integrovanom povolení nie je uvedené, ako má žalobca s kaustifikačným kalom nakladať v prípade odstávky, či inom prerušení činnosti rotačnej pece. Senát odvolacieho súdu uvádza, že predmetné integrované povolenie bolo vydané na základe žiadosti žalobcu, a preto žalobca je osobou zodpovednou za to, aby bola v predmetnom integrovanom povolení upravená aj prípadná zmena podmienok v prevádzke. Absencia takejto úpravy neoprávňuje prevádzkovateľa, aby s kaustifikačným kalom nakladal svojvoľne. V integrovanom povolení je uvedené, že pri odstávke alebo poruche rotačnej pece sa proces riadi technologickým reglementom. V pôvodnom technologickom reglemente bolo uvedené, že v prípade odstávky rotačnej pece sa kaustifikačný kal z procesu kaustifikácie bude dávať na skládku odpadu. V aktuálnom technologickom reglemente č. 3 platnom od 01.04.2010 však už nie je uvedené ako bude nakladané s kaustifikačným kalom v prípade odstávky, resp. pri akejkoľvek prerušenej činnosti rotačnej pece. Za obsah integrovaného povolenia a technologického reglementu je zodpovedný prevádzkovateľ (žalobca), keďže v zmysle zákona č. 245/2003 Z.z. je integrované povolenie vydávané na jeho žiadosť. Ak teda predmetné integrované povolenie, príp. technologický reglement neobsahovali všetky prechodové nakladania s kaustifikačným kalom, prevádzkovateľ mohol požiadať Inšpektorát životného prostredia o zmenu integrovaného povolenia, príp. o schválenie nakladania s kaustifikačným kalom.

Senát najvyššieho súdu však poukazuje aj na tú skutočnosť, že v danej situácii vzniklo mnoho rozporov, na ktorej má svoj podiel viny aj Inšpektorát životného prostredia Košice. Najvyšší súd poukazuje najmä na to, že Inšpektorát životného prostredia Košice rozhodnutím č. 5287-19508/2011/Wit,Haj/570470105/ZS zo dňa 06.07.2011 vyslovil súhlas s odstavením rotačnej pece vápna. Týmto rozhodnutím ošetril prvú časť vzniknutej situácie, a teda povolenie odstávky rotačnej pece, avšak ako odborníkovi v danej oblasti mu muselo byť zrejmé, že pri odstávke rotačnej pece ju nebude možné používať, a teda nebude možné používať kaustifikačný kal ako vstupnú surovinu do rotačnej pece. V tejto súvislosti sa senátu odvolacieho súdu javí ako vnútorne rozporný aj výrok rozhodnutia správneho orgánu týkajúci sa porušenia podmienky č. 2.8.3 Výroba bieleho lúhu (kaustifikácia) časť I. integrovaného povolenia - prevádzkovateľ po odstávke rotačnej pece, ku ktorej došlo dňa 13.04.2012 prestal používať kaustifikačný kal z kaustifikácie ako vstupnú surovinu do rotačnej pece, z dôvodu jej rekonštrukcie. Podľa názoru najvyššieho súdu je logické, v prípade, ak je niečo odstavené z dôvodu rekonštrukcie (o ktorej mal Inšpektorát vedomosť), tak musí byť vyriešená aj otázka umiestnenia kalu. Bez vyriešenia tejto otázky nie je možné podľa názoru najvyššieho súdu vysloviť súhlas s odstavením rotačnej pece vápna.

Uvedené však nezabavuje zodpovednosti žalobcu za to, aby mal podobné prechodové stavy upravené buď v integrovanom povolení prípadne v technologickom reglemente. Prevádzkovateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti tak, že určitú činnosť opomenie upraviť v uvedených dokumentoch a potom sa dovolávať toho, že keď to integrované povolenie ani technologický reglement neupravoval, nič neporušil. Uvedenú situáciu mohol žalobca vyriešiť aj osobitnou žiadosťou príslušnému orgánu o povolenie nakladať s kaustifikačným kalom v prípade odstávky rotačnej pece.

Žalobca k uvedenému porušeniu ešte tvrdil, že integrované povolenie nezakazuje ani neobmedzuje nakladanie s neškodnou surovinou, ktorá je určená na ďalšie použitie. V tomto senát najvyššieho súdu vidí ďalší rozpor. Na jednej strane žalobca tvrdí, že ide o neškodnú surovinu, rovnako aj zástupca žalovaného na pojednávaní pred súdom prvého stupňa potvrdil, že ide o neškodnú látku, a preto určil hranicu pokuty v jej dolnom rozsahu. Na druhej strane však v integrovanom povolení č. 5131-16268/2007/Haj/570470306 zo dňa 25.05.2007, ktorý vydala na žiadosť žalobcu Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice na str. 15 v tabuľke č. 15 Prevádzkové nádrže je medzi inými uvedený aj kal z kaustifikácie ako nebezpečná látka a spôsob jeho skladovania so zabezpečením ochrany životného prostredia.

V administratívnom konaní žalobca predložil odborný posudok spoločnosti EL spol. s r.o. zo dňa 11.07.2012, ktorého dôvodom vypracovania bolo stanovenie, či kaustifikovaný kal ako vedľajší produkt kaustifikácie je alebo nie je odpad. Z jeho záverov vyplynulo nasledovné: „Otázku či kaustifikovaný kal je alebo nie je odpad rieši v súčasnosti platná legislatíva v odpadovom hospodárstve. V zmysle zákona č. 223/2001 Z.z. podľa § 2 ods. 1 je hnutelná vec uvedená v prílohe č. 1 tohto zákona, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť. V našom prípade sa držiteľ hnutelnej veci (kaustifikovaný kal) nechce zbaviť, pretože predmetný kal je nevyhnutný pre zabezpečenie chodu technologického uzla - Rotačná pec vápna.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z.z. pôvodca odpadu je každý, koho činnosťou odpad vzniká, alebo ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadom, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov. V prevádzkovom súbore Kaustifikácia PS - 05.7., ktorý patrí do prevádzkového celku PC 05- Regenerácia chemikálií vzniká v technologickom procese vedľajší produkt - kaustifikačný kal, ktorý je následne spracovávaný v predmetnej technológii. Spoločnosť BUKOCEL, a.s. v tomto prípade nie je pôvodca odpadu.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 223/2001 Z.z. držiteľ odpadu je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba alebo právnická osoba u ktorej sa odpad nachádza. Spoločnosť BUKOCEL, a.s. v tomto prípade nie je držiteľom odpadu, pretože kaustifikovaný kal je vedľajší produkt, ktorý vzniká v rámci procesu regenerácie chemikálií - kaustifikácia a je následne spracovávaný v predmetnej technológii.

Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 223/2001 Z.z. nakladanie s odpadmi je zber odpadov, preprava odpadov, zhodnocovanie odpadov a zneškodňovanie odpadov vrátane starostlivosti o miesto zneškodňovania. Spoločnosť BUKOCEL, s.r.o. v tomto prípade nerealizuje nakladanie s odpadom, pretože kaustifikovaný

kal je vedľajší produkt, ktorý vzniká v rámci procesu regenerácie chemikálií - kaustifikácia a je následne spracovávaný v predmetnej technológii.

Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 223/2001 Z.z. zhodnocovanie odpadov sú činnosti vedúce k využitiu fyzikálnych, chemických alebo biologických vlastností odpadov, uvedené v prílohe č. 2 zákona č. 223/2001 Z.z. Spoločnosť BUKOCEL, a.s. v tomto prípade nerealizuje zhodnocovanie odpadu, pretože kaustifikovaný kal je vedľajší produkt, ktorý vzniká v rámci procesu regenerácie chemikálií - kaustifikácia a je následne spracovávaný v predmetnej technológii.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z. je držiteľ (pôvodca) odpadu povinný zaraďovať odpady podľa Katalógu odpadov (§ 68 ods. 3 písm. e/). Vzhľadom ku skutočnosti, že kaustifikovaný kal je vedľajší produkt, ktorý vzniká v rámci procesu regenerácie chemikálií - kaustifikácia a je následne spracovávaný v predmetnej technológii, čiže nepredstavuje odpad, nie je mu možné priradiť katalógové číslo odpadu a ani stanoviť kategóriu nebezpečnosti.“

V zmysle záverov uvedených v predmetnom odbornom posudku vyplýva, že kaustifikačný kal, ktorý vzniká ako vedľajší produkt v technologickom procese kaustifikácie nespĺňa zákonnú definíciu odpadu, a teda s ním nie je nutné nakladať podľa platnej legislatívy pre odpadové hospodárstvo.

Žalovaný správny orgán prvého stupňa sa s predmetným odborným stanoviskom vysporiadal tak, že uviedol, že žalobca tým nevyvrátil kontrolou zistené skutočnosti, iba analýzou preukázal, že krátkodobé uloženie kaustifikačného kalu na poľnohospodársku pôdu nevykazuje dôvodné obavy z jej kontaminácie. Uvedený záver prvostupňového správneho orgánu najvyšší súd nepovažuje za dostatočný, keďže z neho nevyplýva, ako predmetné stanovisko správny orgán vyhodnotil. Uvedené pochybenie prvostupňového správneho orgánu neodstránil ani odvolací správny orgán a s predloženým odborným stanoviskom sa dostatočne nevysporiadal.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí uviedol, že kaustifikačný kal predstavuje odpad, katalógové č. 03 03 09 - kal z vápennej usadeniny, kategória O - ostatný, uloženého mimo areálu prevádzky žalobcu, avšak z ničoho v prvostupňovom rozhodnutí nevyplýva, že práve kaustifikačný kal spadá do tejto kategórie odpadov. Žalobca predloženým odborným posudkom zo dňa 11.07.2012 práve preukázal opak, a teda, že kaustifikačný kal nie je možné zaradiť do kategórie odpadov. Druhostupňový správny orgán k predmetnému odbornému stanovisku taktiež uviedol, že toto stanovisko nepreukázalo, či tento kal je alebo nie je odpad. Ďalej uviedol, že to, či vec je alebo nie je odpad posudzuje vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy, v tomto prípade Krajský úrad životného prostredia v Prešove podľa § 70 písm. c/ zákona č. 223/2001 Z.z. a takéto rozhodnutie nebolo prvostupňovému ani druhostupňovému správnomu orgánu doložené. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca tým, že tento kaustifikačný kal uložil na skládke odpadov spoločnosti Ekologické služby, s.r.o. jednoznačne potvrdil, že kaustifikačný kal je odpad. K uvedenému senát odvolacieho súdu uvádza, že žalobca tento kaustifikačný kal na skládke spoločnosti Ekologické služby, s.r.o. uložil v súlade s rozhodnutím Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho č. R/329/2012 zo dňa 15.05.2012, ktorý bol žalobcovi uložený zákaz vyvážať kaustifikačný kal na poľnohospodársku pôdu na určené pozemky. Z uvedeného dôvodu nemožno uzavrieť, že žalobca tým, že kaustifikačný kal odovzdal na skládku potvrdil, že kaustifikačný kal je odpad.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukazuje na odborný posudok č. 7/2012 spoločnosti EKOLAB, s.r.o., ktorý si dala vypracovať obec Nižný Hrabovec, z ktorého má vyplývať záver, že predmetný kaustifikačný kal je v zmysle § 2 zákona č. 223/2001 Z.z. odpadom. Je v ňom uvedené, že v prípade bežnej prevádzky kaustifikačný kal, ktorý sa spracováva v rotačnej peci na prevod uhličitanu vápenatého na CaO je v súlade s čl. 3 ods. 13 Smernice EP a Rady č. 2008/98/ES o odpade je definovaný ako materiál na opätovné použitie. Podľa uvedenej Smernice je opätovné použitie akákoľvek činnosť, pri ktorej sa výrobky alebo zložky, ktoré nie sú odpadom znova použijú na ten istý účel, na aký boli určené. Čl. 11 ods. 1 Smernice EP a Rady 2008/98/ES zároveň ukladá členským štátom povinnosť vytvárať opatrenia na podporu opätovného použitia výrobkov. Z uvedeného posudku č. 7/2012 Spoločnosti EKOLAB, s.r.o. vyplýva záver, že vzhľadom na rekonštrukciu rotačnej pece sa producent zbavuje kaustifikačného kalu a tým je naplnený § 2 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z.

K uvedenému senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že podľa vyjadrení žalobcu mal úmysel kaustifikačný kal (dočasne uložený v Nižnom Hrabovci) po ukončení investičnej akcie na rotačnej peci vápna opätovne použiť ako vstupnú surovinu v rotačnej peci vápna, a teda použiť ho v súlade s integrovaným povolením na ten istý účel, na ktorý je určený, čo nakoniec podľa jeho vyjadrení aj vykonal.

Rovnako aj z analýzy pôdy, ktorú vypracoval Výskumný ústav pôdoznalectva a ochrany pôdy má vyplývať, že použitie predmetného kaustifikačného kalu za účelom zavápnenia pôdy nebolo v danom prípade vhodné.

Senát odvolacieho súdu však poukazuje na to, že odborný posudok spoločnosti EKOLAB, s.r.o. č. 7/2012 ani analýza pôdy, ktorú vypracoval Výskumný ústav pôdoznalectva a ochrany pôdy číslo protokolu 41/2012 zo dňa 21.05.2012 nie sú obsahom predloženého administratívneho spisu žalovaného. Poukázal na ne a predložil ich až v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, a teda sa s nimi ani vo vydaných administratívnych rozhodnutiach nevysporiadal. Úlohou správneho orgánu bude vysporiadať sa so závermi v predložených odborných stanoviskách, najmä s otázkou vyplývajúcou zo záveru odborného posudku č. 07/2012 spoločnosti EKOLAB, s.r.o., že vzhľadom na rekonštrukciu rotačnej pece sa producent zbavuje kaustifikačného kalu a tým je naplnený § 2 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z. v kontraste s tvrdením a konaním žalobcu, že mal úmysel kaustifikačný kal (dočasne uložený v Nižnom Hrabovci) po ukončení investičnej akcie na rotačnej peci vápna opätovne použiť ako vstupnú surovinu v rotačnej peci vápna. Administratívne orgány v tejto súvislosti nedostatočne zistili skutočný stav vecí.

Vzhľadom na to, že podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu nie je úlohou súdov pri preskúmvaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutočného stavu, zrušil odvolací súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Príslušný správny orgán za účelom riadneho zistenia skutočného stavu doplní dokazovanie v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

Ak aj však vznikli pochybnosti o tom, či predmetný kaustifikačný kal je odpad alebo nie je (vzhľadom na odporúčajúce si odborné posudky) bolo úlohou správneho orgánu v zmysle vyšetrovacej zásady uplatňovanej v správnom trestaní (bremeno dôkazu leží na správnom orgáne) bez pochyb preukázať, či predmetný kaustifikačný kal je odpadom alebo nie. Správny orgán nemôže prenášať dôkazné bremeno žalobcu, aby preukázal, že kaustifikačný kal nie je odpad a vyžadovať od neho predloženie rozhodnutia príslušného orgánu štátnej správy o posúdení či vec je alebo nie je odpad.

Podľa vyjadrení žalobcu má byť v súčasnosti kaustifikačný kal Ústredným kontrolným a skúšobným ústavom poľnohospodárskym certifikovaný a zaregistrovaný ako hnojivo. V zmysle zásad uvedených v Odporúčaní Výboru ministrov Rady Európy č. (91) 1 členským štátom o správnych sankciách bude úlohou žalovaného vyhodnotiť aj prípadnú zmenu registrácie kaustifikačného kalu, prípadne vyhodnotiť registráciu kaustifikačného kalu v zmysle nariadenia REACH.

V zmysle integrovaného povolenia č. 5131-16268/2007/Haj/570470306 zo dňa 25.05.20007 vydaného na základe žiadosti žalobcu je v časti D. Opatrenia pre minimalizáciu, nakladanie, zhodnotenie, zneškodnenie odpadov bod 1. str. 26 uvedené, že prevádzkovateľ (v tomto súdnom konaní žalobca) ako pôvodca odpadov je oprávnený nakladať s vyprodukovanými nebezpečnými odpadmi zaradenými podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 284/2001 Z.z. ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 284/2001 Z.z.“) uvedenými v prílohe č. 1 predmetného integrovaného povolenia. V uvedenej prílohe kaustifikačný kal nebol uvedený ako odpad a správne orgány v napadnutých rozhodnutiach neuvedli, na základe čoho mal byť kaustifikačný kal uvedený medzi odpadmi v prílohe k integrovanému povoleniu.

Žalovaný v podanom vyjadrení uviedol, že podstatou nebolo, či kaustifikačný kal bol alebo nebol odpadom, ale preukázanie, že žalobca svojím konaním porušil podmienky integrovaného povolenia. K uvedenému senát odvolacieho súdu uvádza, že práve pre preukázanie, že žalobca porušil podmienku

D.10 časť II. integrovaného povolenia je nevyhnutné určiť, či kaustifikačný kal je alebo nie je odpadom. V prípade, ak kaustifikačný kal nie je odpad, nemožno hovoriť o porušení tejto podmienky, ktorá znie: „Prevádzkovateľ je povinný odovzdávať odpady len osobám oprávneným nakladať s predmetnými druhmi odpadov podľa všeobecne záväzného právneho predpisu odpadového hospodárstva na základe uzatvorených písomných zmlúv.“

Na záver najvyšší súd uvádza, že ak by bolo v integrovanom povolení, prípadne technologickom reglemente jednoznačne upravené, ako sa má nakladať s kaustifikačným kalom v prípade odstávky rotačnej pece, nevznikla by táto sporná situácia a bolo možné predísť tomuto sporu, resp. udeleniu pokuty.

Senát odvolacieho súdu v tomto prípade považuje druhostupňové rozhodnutie žalovaného za nezrozumiteľné, obsahujúce nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a neurčité, a na základe uvedeného za nezákonné. Správny orgán sa musí vysporiadať so všetkými skutkovými zisteniami a preto nie je úlohou správneho súdu nahrádzať túto činnosť a vo svojom rozsudku suplovať rozhodovaciu činnosť žalovaného.

S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že je v tomto prípade nevyhnutné rozhodnutie žalovaného zrušiť nie len z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia veci, ale i pre nepreskúmateľnosť rozhodnutí pre nedostatok dôvodov, ako i pre vyššie uvedené vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť preskúmaných rozhodnutí (§ 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p).

Podľa § 250j ods. 7 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu.

V ďalšom konaní správny orgán predovšetkým ustáli, či kaustifikačný kal je odpad, keďže to z napadnutých administratívnych rozhodnutí jednoznačne nevyplýva a následne posúdi či žalobca svojím konaním porušil integrované povolenie.

Vzhľadom na uvedené, senát najvyššieho súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/16/2013-60 zo dňa 05.12.2013 zmenil a rozhodnutie žalovaného č. 9650-3787/27/2013/Bur/4492000113 zo dňa 08.02.2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na záver súd dáva do pozornosti i judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k predkladaniu administratívnych spisov najvyššiemu súdu. Na zdôraznenie tejto povinnosti pripomína: Pod spisom treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny zväzok listín, týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí. V tomto prípade bol súdu predložený síce úplný administratívny spis, avšak bez žurnalizácie strán, len s očíslovaním prvej strany každého dokumentu, rovnako netvoril zväzok, keďže nebol zviazaný.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá, § 224 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal vo výške 50%, keďže mal úspech len sčasti.

Keďže si žalobca trovy odvolacieho konania nevyčísľil, senát odvolacieho súdu mu priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie zo dňa 12.04.2013:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 11.04.2013 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 130,16 € vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2013 bol vo výške 781 € a režijný paušál 7,81 €.

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 15.04.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č.

655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2013 bol vo výške 781 € a režijný paušál 7,81 €.

Ďalej bola právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty priznaná uplatnená DPH zo základu 275,94 € ($2 \times 130,16 \text{ €} + 2 \times 7,81 \text{ €}$), vo výške 20% v sume 55,19 €, spolu 331,13 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 70 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 70 € za zaplatený súdny poplatok za odvolanie.

Celkom boli priznané žalobcovi trovy konania vo výške 140 € (súdne poplatky) a trovy právneho zastúpenia vo výške 331,13 €, keďže však žalobca mal úspech len sčasti, boli mu na náhradu priznané trovy v polovičnej výške, a to 70 € za súdny poplatok a 165,56 € za trovy právneho zastúpenia, čo spolu predstavuje 235,56 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu na číslo účtu XXX XXX XXXX/XXXX, ktorý je vedený v U., a.s.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.